

denne ringe Løn udrede indtil 5 pCt. til Enkepension. Jeg tillader mig at henstille til det eventuelle Udvalg at tage under Overvejelse, om der ikke er Grund til at forhøje den for disse Funktionærer foreslaaede Løn, saa at den blev lidt mere tidssvarende og kom til at staa i et lidt bedre Forhold til det Arbejde, der faktisk fordres af dem.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg har al Grund til at takke for de Udtalelser, der ere fremkomne angaaende Lovforslaget. De ærede Medlemmer, som have haft Ordet, have jo fuldt sluttet sig til Forslaget og anbefalet det til Gennemførelse.

Saa vel det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) har omtalt, at de ved den højere Almenskole ansatte Lærerinder ikke faa Del i den her foreslaaede Lønforhøjelse. Ja, Lønbestemmelserne for Lærerinder ere, som allerede det ærede 1ste kongevalgte Medlem gjorde opmærksom paa, fastsatte ved Loven af 13. November 1903, altsaa ved en Lønningslov, der nu er godt 4 Aar gammel. Jeg maa derfor være betænkelig ved allerede nu at foreslaa ny Lønningsbestemmelser for dem. Det af Statsskolernes Lærerforening til Regering og Rigsdag i Fjor indbragte Andragende om Fremsættelse af en Lønningslov omhandlede heller ikke Lærerinderne, og det er sikkert af samme Grund. Men det er givet, at den nævnte Lønningslov af 1903 ikke vil kunne opleve den sædvanlige Alder, som Lønningslove helst skulde have, før man skrider til deres Revision. Det er givet, at naar nu Adjunkternes Løn forhøjes, vil man ikke kunne vente meget længe, før Lærerindernes Lønninger sættes i et passende Forhold hertil, vel omtrent i det Forhold, som fastsattes ved Loven af 1903.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem omtalte dernæst de københavnske private højere Almenskoler og Spørgsmaalet om eventuel Hjælp til disse. Da de private højere Almenskoler i København bleve forenede, fandt Statsmyndighederne, at der ved denne Sammenslutning var aabnet Adgang til Støtte fra Statens Side, en

Støtte, som bestaar i Statsgaranti for et af Skolerne optaget Laan. Dette blev vedtaget af Rigsdagen, og Garantien er flere Gange udvidet til at gælde fornyede Laan, og den er i Virkeligheden en god Støtte for Skolerne. Ved Loven af 29. Marts 1904 om Tilskud til en Pensionskasse for Lærerpersonelet ved de private højere Almenskoler er der ogsaa givet dem en Støtte, som har sin Betydning, ligesom Rigsdagen ved Bevillinger paa Finansloven til ældre Lærere ved disse Skoler, der selvfølgelig ikke nu have kunnet opnaa fuld Pensionsret gennem den unge Pensionskasse, har vist sin Interesse for disse Skoler og deres Lærerpersonele. Det maa imidlertid sikkert erkendes, at Skolerne staa i en vanskelig Stilling paa Grund af de nødvendigvis stærkt forøgede Udgifter, medens der for Skolebetalingen er en Grænse, som neppe uden Fare kan overskrides, og en yderligere Støtte fra Statens Side, naar Tiden hertil maatte være kommen og Formen funden, vil forhaabentlig kunne regne paa Velvillie hos Rigsdagen.

Det samme ærede Medlem omtalte Lønningerne for Forstandere ved Statsseminarierne, Blindeinstituttet o. s. v. Ja, det er ganske rigtigt, at disse Lønninger hidtil have været ansatte lige med Rektorerne, og Spørgsmaalet om en tilsvarende Lønningsforbedring for disse Forstandere maa derfor ganske naturligt efter dette Forslags Vedtagelse senere komme frem til Overvejelse og Afgørelse.

Stilling: Med Folketingets Udvalgsbetænkning fulgte der som Bilag et Andragende fra tvende Lærere ved Metropolitanskolen, hvori de andrage om at faa deres Anciennet forøget med 8 Aar. Saa vel af Betænkningen som af Lovforslaget ses det, at der ikke er taget noget Hensyn dertil. Et lignende Tilfælde er til Stede ved Randers Statsskole, endogsaa saaledes, at den paagældende Lærer har været ansat ved det kongelige Døvstummeinstitut og altsaa har haft kongelig Ansættelse. Hans Andragende, som han har indgivet til Ministeriet, er ikke fremkommet her sammen med de andre to Andragender, og jeg vil derfor tillade mig at henlede den højtærede Kul-